

Vatan Kavramı

Musa Ebu Cafer

19 May, 2018

<https://ilimvecihat.com>

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Hamd; alemlerin Rabbi, hakimi ve düzene koyucusu olan yüce Allah'a sevdiği ve razı olduğu gibi olsun. O'nu över, O'ndan yardım talep eder ve O'ndan bağışlanma isteriz. Nefislerimizin şerlerinden ve amellerimizin kötülüklerinden O'na sığınırız.

Salat ve selam Efendimiz, önderimiz, mücahidlerin komutanı, rahmet ve savaş Peygamberi olan, Allah'ın mesajını taşıyan, taşıdığı emaneti yerine getiren, ümmete nasihatte bulunan ve hakkıyla Allah yolunda cihad eden Rasûlullah'a, ehl-i beytine ve ashab-ı kiramına ve yolunu takip eden mü'minlere olsun.

Günümüz cahiliye toplumunda **“Vatan”** ve **“Vatancılık”** fikri ve inancı bazı kalplere o kadar çok yerleşti ki Allah'ı Teâlâ'ya ortak kılınan birçok sahte ilahlar dizisine o da eklenmiştir.

Tağutun askerliğini yapanlar çok iyi bilirler: Spor ve eğitim yapan askerler, şu sloganı neredeyse her hareket başında yüksek sesle tekrar ederler: **“Her şey vatan için!”** , **“Her şey vatan için!”**

Her şeyi vatan için yapma inancı bazı insanların ruhuna öyle yerleşti ki; adam vergi ödüyorsa vatan için, askere gidiyorsa vatan için, nöbet tutuyorsa vatan için, eğitim yapıyorsa vatan için, savaşa giriyorsa vatan için, sakat kalıyorsa vatan sağ olsun, ölüyorsa vatan sağ olsun! denmektedir.

Bu sözleri işiten insan kendi kendine şunu soruyor: Acaba bizleri yaratan, nimetlendiren ve koruyan Allah mıdır yoksa vatan mıdır?(!) Allah ile beraber haşa **“Vatan”** adında bir ilah mı var?(!) Halbuki biz Müslümanlar Allah için yaşar ve Allah için ölürüz. Allah için dostluk kurar, Allah için düşmanlık ederiz. Her şeyimiz Allah içindir ve O'nun için yaparız. Toprağımızda sadece Allah'a ibadet ediliyor ve itaat ediliyorsa ne mutlu o toprağa. Toprağımızda Allah'a ortak koşulup isyan bayrağı dalgalanıyorsa o ne kötü bir yerdir.

Biz insanları yaratan Allah'ı Teâlâ'dır. Bizler yaratılırken hangi ırktan olacağımız, hangi toprak parçasında yaşayacağımız, hangi memlekete mensup olacağımız ve hangi asırda yaşayacağımız bizlere sorulmadı. Ve bizler tercih etmedik. Bu gibi şeyleri de tercih edemeyiz. Böyle bir tercih yapma hakkımız da yoktur. Çünkü her şeyi en güzel şekilde yaratan, takdir eden, imtihan etmek üzere dünyaya gönderen yüce Allah'tır. Mülk, O'nun mülküdür. Bizler de O'na aitiz. Yaptığından sorulmaz. Ama bizler yaptıklarımızdan sorulacağız. Bütün mülk Allah'a aittir. Her toprak parçasının gerçek sahibi

Allah'tır. Bizler emanetçiyiz. Rızık peşinde koşan zavallı kullarız. Rızığımızı nerede buluyorsak oraya göç ediyoruz. Öldükten sonra bu vatani bırakacağız. Gerçek yurdumuza yani ahirete döneceğiz.

İstanbul'da yaşayanların hiçbirisi İstanbullu değildir. İstanbul daha önceleri Osmanlılara aitti. Onlardan önce Bizanslılara aitti. Onlardan önce başka milletlere, onlardan önce başka milletlere aitti... Bu el değişimleri incelendiğinde yeryüzüne ilk indirilen Âdem (*aleyhisselam*)'a kadar ulaşır. İstanbul'un kıyamet kopana kadar kimlerin eline geçeceğini Allah'ı Teâlâ bilir.

Anadolu da böyledir. Suriye de böyledir. Irak ve Rusya da böyledir. Dünyanın bütün toprak parçaları da böyledir. A.B.D'yi oluşturan şu anki karma İngiliz, Alman, İrlandalı, İskoçyalı, İtalyan, Polonyalı, Hollandalı vs. yirmi altı milletin önceki sahipleri genel anlamda Kızılderililer idi. Bugünden sonra kıyamete kadar A.B.D topraklarına kimler sahip olacak, kimler yönetecek, onu sadece yüce Allah (*subhanehu ve teâlâ*) bilir.

Tarih boyunca hangi millet güçlenip bir bölgeyi ele geçirmişse o bölge onların vatani olmuştur. Başka millet saldırır ve galip gelirse bu sefer o bölge onların vatani olur. Kısacası vatan, sürekli el değiştiren geçici bir ikamet yeridir.

Bizden önce nice milletler dünyada yaşayıp yok oldular. Sadece Anadolu bölgesinde bile Hititler, Frenkler, Lidyalılar, İyonlar, Urartular, Sümerliler, Bizanslılar, Selçuklular ve Osmanlılar yaşamış ve tarih sahnesinden kaybolmuşlardır.

Bir toprakta İslam varsa o toprak güzeldir ve değerlidir. Bir vatanda İslam yoksa ve o topraklarda küfür hakim ise, o vatanın hiçbir değeri yoktur. Çünkü Allah'ı Teâlâ'nın değersiz kıldığı bir yer değerli olamaz.

İnsanlar eşittirler. İnsan ırkına bakılmaksızın Allah'ın katında en değerli olanlar muttaki Müslümanlar ise, yeryüzünün hepsi aynıdır. Ancak Rabbimin değerli kıldığı yerler müstesnadır. Mekke, Medine ve Şam toprakları diğer bölgelere nazaran mübarektirler.

Her olaya vahiy penceresinden bakan, her meseleyi Kur'an ve Sünnet terazisine arz eden biz Müslümanların Allah'a kulluk edilen, İslam ahkâmının uygulandığı, Allah'ın kanunlarının bütün beşer kanunlarının üstünde olduğu, tevhid bayrağının dalgalandığı her vatan bizim vatanımızdır. O vatanda dil, ırk, renk ve kültür farklılığı bir şey ifade etmez. Oradaki bütün Müslümanları bağlayıcı olan etken, İslam Dini ve kanunlarıdır. Eğer yaşadığımız vatanda hakimiyet Allah'ın değil de milletin ise ve başlarına tağutlar geçmiş ve onları beşeri ideolojilerle yönetiyorlarsa, küfür, bid'at ve isyan bulutları her yeri

kaplamış ise o vatan bizim için hiçbir şey ifade etmez. Onun yanımızda hiçbir değeri olamaz. Mekke Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'e en değerli vatan olmasına rağmen, müşrikler oraya hakim olup tevhid yerine şirki hakim kıldıkları için o vatandan hem ashabını çıkarmış ve hem de kendisi hicret edip o kutsal beldeyi terk etmiştir.

Bir vatanda İslam hakim ise, orada Allah'ın kanunları tatbik ediliyorsa o vatana sevmek, küfürden ve kâfirlerden korumak hepimizin borcudur. O vatana kâfirler musallat olmuşsa onları def etmek boynumuzun borcudur. O vatan için akıtılacak her bir damla kan, Allah için akıtılmış olur. Böyle bir vatana binlerce can ve mallar feda olsun.

Ama aksine o vatanda İslam şeriatı yerine Komünizm ya da Laiklik ya da Demokrasi ya da Sosyalizm gibi İslam dışı sistemler hakim ise, içki içiliyor, kumar oynanıyor, faiz alınıyor, zina ediliyor, kadınları yarı çıplak geziyor ve hatta İslam değerleriyle alay ediliyorsa o vatana korumak ne vaciptir ne de ibadettir. Bilakis o vatandaki küfür sisteminin bekası ve hakimiyeti uğrunda yapılan savaşlar cahili ve küfür savaşlarıdır. O savaşa katılacak olan Müslümanlar İslam milletinden çıkmış olurlar. Ölümleri Allah için olmaz, bilakis tağut için olur.

Allah'ı Teâlâ bir ayetinde bu hakikati şöyle beyan eder:

الذين آمنوا يقاتلون في سبيل الله و الذين كفروا يقاتلون في سبيل الطاغوت فقتلوا أولياء
الشیطان إن كید الشیطان كان ضعيفا

“İman edenler Allah yolunda savaşır, inanmayanlar ise tağut (batıl davalar ve şeytan) yolunda savaşır. O halde şeytanın dostlarına karşı savaşın; şüphe yok ki şeytanın kurduğu düzen pek zayıftır.”
(Nisa sûresi, 76. ayet mealî)

Seyyid Kutub (*rahimehullah*) vatan kavramı ile ilgili şu güzel tespitlerde bulunmuştur:

“Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) ile amcası Ebu Leheb, yine amcazadesi Amr Bin Hişam (Ebu Cehil) arasındaki bağ kopunca, muhacirler, ev halkları ve akrabalarına karşı savaşa girince ve Bedir günü fiili olarak çarpışmaya girince, işte o zaman inanç bağı muhacirler ile Medine Müslümanlarını birbirine bağlayarak, onları aynı evin halkı ve kardeş haline getirdi. İnanç birliği sayesinde kabile, milliyet ve yurt taassubu ortadan kalkarak Müslüman Araplarla kardeşleri Bizans asıllı Suheyb, Habeş asıllı Bilal ile İran asıllı Selman arasında birlik ve kaynaşma meydana geldi.

Allah Rasûlü onlara, "Bu çeşit asabiyetleri bırakın! Çünkü onlar kokuşmuş kavramlardır" diye buyurdu. Yine onlara, "Asabiyet uğruna savaşan bizden değildir. Asabiyet uğruna ölen bizden değildir" diye buyurdu.

Böylece bu kokuşmuş kavramın fonksiyonu sona erdi...

Kan asabiyetinin fonksiyonu.

Öldü o nara... Milliyet narası...

Silindi o leke... Kavmiyet lekesi...

Böylece insanlık kan ve et kokusundan uzak, çamur ve toprak lekesinden sıyrılmış olarak yüce ufukların temiz havasını teneffüs etme imkanına kavuştu.

O günden beri hiçbir zaman Müslümanın yurdu belirli bir toprak parçası olmamıştır. Onun yurdu Daru'l-İslam olagelmıştır. Üzerinde inancının yürürlükte olduğu; sadece Allah'ın şeriatının egemen olduğu yurt... Sinesine sığındığı, savunduğu, korunması için uğruna şehid olduğu yurt... Orası İslam'ı din olarak kabul eden ve aynı zamanda O'nun şeriatını şeriat edinen herkes için bir Daru'l-İslam'dır. Orası aynı zamanda Müslüman olmasa bile İslamiyet'i sosyal düzen olarak tanıyan herkesin vatanıdır. Tıpkı Daru'l-İslam'da yaşayan Ehl-i Kitap gibi.

Gerek Müslümana göre gerekse anlaşmalı zimmîye göre İslam'ın egemenliği altında bulunmayan ve üzerinde onun şeriatının yürürlükte olmadığı her toprak parçası Daru'l-Harp'tir. Doğum yeri de olsa, kan ve soyca bağlı da olsa, Müslüman böyle bir toprak parçasına karşı savaşıır. İşte Peygamberimiz bu şekilde doğum yeri olduğu halde ailesi, aşireti, evi, sahabelerin geride bıraktıkları ev ve malları orada bulunduğu halde Mekke'ye karşı savaştı. Bu şehir, İslam'a boyun eğinceye ve içinde onun şeriatı yürürlüğe girinceye kadar ne kendisi ne de ümmeti için İslam yurdu olmuştur." (Seyyid Kutub (rahimehullah)'ın sözleri burada sona erdi)

Hilafetin kaldırıldığı, şeriat ahkâmının iptal edildiği, yerine beşeri küfür sisteminin hakim kılındığı, mürtedlerin hüküm sürdüğü ve kâfirlerin rahatlıkla fesad yaydıkları bu küfür vatanımızı İslam vatanına döndürmesini yüce Rabbimden niyaz ederim. Davamızın sonu yüce Allah'a hamd etmektir.